

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 2014 r.

**w sprawie należności pieniężnych żołnierzy zawodowych za przeniesienia, przesiedlenia
i podróże służbowe**

Na podstawie art. 86 ust. 15 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2010 r. Nr 90, poz. 593 z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa wysokość oraz sposób i tryb przyznawania należności za przeniesienia, przesiedlenia i podróże służbowe żołnierzom zawodowym, zwanym dalej „żołnierzami”, terminy i tryb ich wypłacania i rozliczania, a także rodzaje innych niezbędnych i udokumentowanych wydatków poniesionych w związku ze skierowaniem w podróż służbową, tryb wypłaty żołnierzom zaliczek na cele związane z finansowaniem kosztów podróży służbowych, sposób dokumentowania poniesionych kosztów oraz sposób obliczania czasu podróży służbowej a także sposób obliczania należności za przeniesienia i podróże służbowe.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie - należy przez to rozumieć ustawę z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych, zwanej dalej „ustawą”;
- 2) zarządzającym podróż służbową:
 - a) dowódcę jednostki wojskowej, o którym mowa w art. 6 ust. 2 pkt 3 ustawy, w stosunku do podległych mu żołnierzy albo,
 - b) organ, do którego żołnierz został skierowany do wykonywania obowiązków służbowych lub na naukę.

§ 3. 1. Wysokość ryczałtu z tytułu przeniesienia wynosi 50 % najniższej stawki uposażenia zasadniczego żołnierza, zwanego dalej „najniższym uposażeniem”.

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 107, poz. 679, Nr 113, poz. 745, Nr 127, poz. 857, Nr 182, poz. 1228 i Nr 238, poz. 1578, z 2011 r. Nr 22, poz. 114, Nr 122, poz. 654, Nr 122, poz. 696, Nr 171, poz. 1016 i Nr 236, poz. 1396 oraz z 2013 r., poz. 675, poz. 829, poz. 852 i poz. 1355.

2. Ryczałt, o którym mowa w ust. 1, wypłaca się na podstawie rozkazu dowódcy, o którym mowa w art. 104 ustawy w terminie trzydziestu dni od dnia objęcia przez żołnierza stanowiska służbowego w nowym miejscu pełnienia służby, przyjmując za podstawę jego obliczenia stawkę najniższego uposażenia obowiązującą w dniu objęcia przez niego stanowiska służbowego w nowym miejscu pełnienia służby.

§ 4. 1. Wysokość diet za czas przejazdu i pierwszą dobę pobytu w nowym miejscu pełnienia służby oraz ryczałtu na pokrycie kosztów przejazdu z miejsca stałego zamieszkania do nowego miejsca pełnienia służby ustala się według stanu rodzinnego żołnierza z dnia przejazdu żołnierza do nowego miejsca pełnienia służby.

2. Wysokość diet, o których mowa w ust. 1, ustala się według obowiązującej w dniu przejazdu żołnierza do nowego miejsca pełnienia służby stawki diety, przysługującej z tytułu odbywania krajowej podróży służbowej. Przepisy § 10 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

3. Ryczałt, o którym mowa w ust. 1, przysługuje w wysokości obowiązującej w dniu przejazdu żołnierza ceny biletu za przejazd pociągiem pospiesznym w klasie drugiej, pomiędzy dotychczasowym miejscem stałego zamieszkania żołnierza albo członków jego rodziny a nowym miejscem pełnienia służby, z uwzględnieniem posiadanej przez niego i członków jego rodziny ulgi na dany środek transportu, bez względu na to, z jakiego tytułu ulga przysługuje. W przypadku gdy na danej trasie brak jest połączenia kolejowego, cenę biletu ustala się na podstawie tabeli opłat przewoźnika kolejowego i najkrótszej odległości drogowej między dotychczasowym miejscem stałego zamieszkania żołnierza albo członków jego rodziny a nowym miejscem pełnienia służby.

4. W przypadku gdy członkowie rodziny żołnierza odbywają przejazd do nowego miejsca pełnienia służby w innym terminie niż żołnierz, wysokość należności, o których mowa w ust. 1, ustala się według stawek diet i cen biletów obowiązujących w dniu przejazdu poszczególnych członków rodziny.

§ 5. 1. Wysokość zasiłku osiedleniowego wynosi:

- 1) 250 % najniższego uposażenia - jeżeli żołnierz przesiedlił się z członkami rodziny;
- 2) 50 % najniższego uposażenia - jeżeli żołnierz:
 - a) jest samotny albo
 - b) przesiedlił się bez członków rodziny.

2. Dla celów ustalania zasiłku, o którym mowa w ust. 1, przyjmuje się stan rodzinny żołnierza oraz kwotę najniższego uposażenia z dnia przesiedlenia się żołnierza.

3. Żołnierzowi, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b, po przesiedleniu się członków rodziny przysługuje zasiłek osiedleniowy w wysokości 200 % najniższego uposażenia. W takim przypadku zasiłek ustala się, przyjmując stawkę najniższego uposażenia z dnia przesiedlenia się członków rodziny.

§ 6. 1. Koszty przewozu urządzeń domowych pomiędzy dotychczasowym miejscem stałego zamieszkania żołnierza lub członka jego rodziny a nowym miejscem pełnienia służby podlegają zwrotowi w wysokości udokumentowanej rachunkiem, nie więcej jednak niż 200 % najniższego uposażenia.

2. Zwrot kosztów, o których mowa w ust. 1, obejmuje koszty opakowania, prac załadunkowych i wyładunkowych oraz transportu.

§ 7. 1. Diety i ryczałt, o których mowa w § 4, oraz zasiłek osiedleniowy i zwrot kosztów przewozu urządzeń domowych wypłaca się na pisemny wniosek żołnierza.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, składa się po objęciu przez żołnierza obowiązków służbowych na stanowisku służbowym w nowym miejscu pełnienia służby, z tym że wniosek o wypłatę zasiłku osiedleniowego i wniosek o zwrot kosztów przewozu urządzeń domowych składa się po przesiedleniu się do nowego miejsca pełnienia służby.

3. W przypadku przesiedlenia się żołnierza wraz z członkami rodziny wniosek składa się po przesiedleniu członków rodziny.

4. Do wniosku o wypłatę zasiłku osiedleniowego i zwrot kosztów przewozu urządzeń domowych żołnierz dołącza:

- 1) dokument potwierdzający przesiedlenie się do nowego miejsca pełnienia służby, a w przypadku gdy prawo do należności uzależnione jest od przesiedlenia się członków rodziny żołnierza - również dokument potwierdzający ich przesiedlenie;
- 2) oświadczenie, że w miejscowości, do której został przeniesiony, on sam lub jego małżonek nie posiada domu lub samodzielnego lokalu mieszkalnego oraz że bezpośrednio przed przeniesieniem służbowym nie był zameldowany w tej miejscowości na pobyt stały.

5. Przesiedlenie do nowego miejsca pełnienia służby żołnierza oraz członków jego rodziny, z zastrzeżeniem ust. 6, dokumentowane jest potwierdzeniem zameldowania na pobyt stały albo czasowy przekraczający trzy miesiące.

6. W przypadku korzystania przez żołnierza w nowym miejscu pełnienia służby z jednej z form zakwaterowania na podstawie przepisów ustawy z dnia 22 czerwca 1995 r.

o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2010 r. Nr 206, poz. 1367, z późn. zm.²⁾) przesiedlenie żołnierza oraz członków jego rodziny do nowego miejsca pełnienia służby potwierdza się dokumentem, z którego wynika korzystanie przez żołnierza, samego lub wraz z członkami rodziny, z jednej z wymienionych form zakwaterowania.

7. Dla celów ustalenia należności, o których mowa w § 4-6, za nowe miejsce pełnienia służby uznaje się miejscowość stanowiącą siedzibę jednostki wojskowej lub wydzielonego pododdziału, gdzie żołnierz pełni służbę, lub miejscowość pobliską w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej względem tej miejscowości albo miejscowość, w której żołnierz w związku z przeniesieniem służbowym korzysta z jednej z form zakwaterowania na podstawie ustawy z dnia 22 czerwca 1995 r. o zakwaterowaniu Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 8. Należności, o których mowa w § 4-6, wypłaca się żołnierzowi w terminie czternastu dni, licząc od dnia wydania w tej sprawie ostatecznej decyzji przez dowódcę, o którym mowa w art. 104 ustawy, nie później niż w terminie trzech miesięcy od dnia złożenia wniosku.

§ 9. 1. Czas krajowej podróży służbowej określony w poleceniu wyjazdu służbowego obejmuje czas między wyjazdem z miejscowości jej rozpoczęcia a przyjazdem do miejscowości jej zakończenia.

2. Miejscowość rozpoczęcia i miejscowość zakończenia krajowej podróży służbowej określa zarządzający podróż służbową w poleceniu wyjazdu służbowego.

3. Zarządzający krajową podróż służbową może uznać za miejscowość rozpoczęcia lub zakończenia podróży służbowej miejscowość, w której żołnierz jest zameldowany na pobyt stały lub czasowy, jeżeli spowoduje to zmniejszenie łącznych kosztów podróży służbowej.

§ 10. 1. Dieta w czasie krajowej podróży służbowej jest przeznaczona na pokrycie zwiększonych kosztów wyżywienia.

2. Stawkę diety w przypadku odbywania krajowej podróży służbowej ustala się w wysokości określonej w przepisach w sprawie należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej, wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.³⁾).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2010 r. Nr 28, poz. 143, Nr 182, poz. 1228, z 2011 r. Nr 22, poz. 114 i Nr 185, poz. 1092, z 2012 r., poz. 908.

³⁾ Zmiany tekstu wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 113, poz. 717, Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 99, poz. 1152, z 2000 r. Nr 19, poz. 239, Nr 43, poz. 489, Nr 107, poz. 1127, Nr 120, poz. 1268,

3. Należność z tytułu diet oblicza się za czas od rozpoczęcia podróży krajowej (wyjazdu) do powrotu (przyjazdu) po wykonaniu zadania służbowego w następujący sposób:

- 1) jeżeli krajowa podróż służbowa trwa nie dłużej niż dobę i wynosi:
 - a) mniej niż osiem godzin – dieta nie przysługuje,
 - b) od ośmiu do dwunastu godzin - przysługuje 50 % stawki diety,
 - c) ponad dwanaście godzin - przysługuje stawka diety w pełnej wysokości;
- 2) jeżeli krajowa podróż służbowa trwa dłużej niż dobę - za każdą dobę przysługuje stawka diety w pełnej wysokości, a za niepełną, ale rozpoczętą dobę:
 - a) do ośmiu godzin - przysługuje 50 % stawki diety,
 - b) ponad osiem godzin - przysługuje stawka diety w pełnej wysokości.

4. Stawkę diety zmniejsza się o wartość zapewnionego bezpłatnego wyżywienia, przyjmując, że każdy bezpłatny posiłek stanowi odpowiednio:

- 1) śniadanie - 25 % stawki diety;
- 2) obiad - 50 % stawki diety;
- 3) kolacja - 25 % stawki diety.

5. W przypadku korzystania przez żołnierza z usługi hotelarskiej, w ramach której zapewniono wyżywienie, przepisy ust. 4 stosuje się odpowiednio.

6.5. Dieta nie przysługuje żołnierzowi, którego obowiązki służbowe polegają na stałym wykonywaniu czynności służbowych na obszarze garnizonu obejmującego swoim terytorium granice administracyjne kilku miejscowości, w przypadku odbywania krajowej podróży służbowej na obszarze tego garnizonu.

7. Żołnierzowi, o którym mowa w art. 86 ust. 10 ustawy, przysługuje za czas krajowej podróży służbowej odbywanej:

z 2001 r. Nr 11, poz. 84, Nr 28, poz. 301, Nr 52, poz. 538, Nr 99, poz. 1075, Nr 111, poz. 1194, Nr 123, poz. 1354, Nr 128, poz. 1405, Nr 154, poz. 1805, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 196, poz. 1660, Nr 135, poz. 1146, Nr 135, poz. 1146, Nr 199, poz. 1673, Nr 200, poz. 1679, z 2003 r. Nr 166, poz. 1608, Nr 213, poz. 2081, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 99, poz. 1001, Nr 120, poz. 1252, Nr 240, poz. 2407, z 2005 r. Nr 10, poz. 71, Nr 68, poz. 610, Nr 86, poz. 732, Nr 167, poz. 1398, z 2006 r. Nr 104, poz. 708, Nr 133, poz. 935, Nr 104, poz. 711, Nr 217, poz. 1587, Nr 221, poz. 1615, z 2007 r. Nr 64, poz. 426, Nr 89, poz. 589, Nr 181, poz. 1288, Nr 176, poz. 1239, Nr 225, poz. 672, z 2008 r. Nr 93, poz. 586, Nr 116, poz. 740, Nr 237, poz. 1654, Nr 223, poz. 1460, Nr 237, poz. 1654, z 2009 r. Nr 6, poz. 33, Nr 99, poz. 825, Nr 98, poz. 817, Nr 115, poz. 958, Nr 157, poz. 1241, Nr 219, poz. 1704, Nr 58, poz. 485, z 2010 r. Nr 105, poz. 655, Nr 135, poz. 912, Nr 224, poz. 1459, Nr 249, poz. 1655, Nr 254, poz. 1700, Nr 182, poz. 1228, z 2011 r. Nr 36, poz. 181, Nr 63, poz. 322, Nr 80, poz. 432, Nr 144, poz. 855, Nr 149, poz. 887, Nr 232, poz. 1378 oraz z 2012, poz. 908 i poz. 1110, z 2013 r., poz. 2 i poz. 675.

- 1) w celu wykonywania zadań związanych z uczestniczeniem w ćwiczeniu lub szkoleniu na terenie poligonu lub w innym miejscu, w którym odbywają się szkolenia lub ćwiczenia poligonowe - 100%,
- 2) w związku z czasową zmianą miejsca postoju jednostki wojskowej lub wydzielonego pododdziału - 25%

– stawki diety określonej w ust. 2, za każdą pełną dobę wykonywania zadań poza stałym miejscem pełnienia służby lub miejscem zamieszkania.

§ 11. 1. Koszty przejazdu podlegają zwrotowi w wysokości udokumentowanej biletami lub fakturami na przejazd publicznymi środkami transportu, obejmującymi cenę biletu środka transportu wraz ze związanymi z nimi opłatami dodatkowymi, w tym miejscówkami z uwzględnieniem posiadanej przez żołnierza ulgi na dany środek transportu, bez względu na to z jakiego tytułu ulga przysługuje.

2. W przypadku nieprzedstawienia przez żołnierza biletów lub udokumentowania biletami tylko części kosztów przejazdu żołnierzowi przysługuje zwrot kosztów przejazdu na trasie nieudokumentowanej biletami, w wysokości ceny biletu środka transportu określonego w poleceniu wyjazdu służbowego, z uwzględnieniem posiadanej przez żołnierza ulgi na dany środek transportu, bez względu na to, z jakiego tytułu ulga przysługuje.

3. Żołnierzowi odbywającemu przejazd w krajowej podróży służbowej pojazdem, o którym mowa w § 12 ust. 2, przysługuje zwrot kosztów przejazdu w wysokości stanowiącej iloczyn przejechanych kilometrów i stawki za jeden kilometr przebiegu ustalonej przez zarządzającego podróż służbową w poleceniu wyjazdu służbowego, nie wyższej niż określona w przepisach wydanych na podstawie art. 34a ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2012 r., poz. 1265 z późn. zm.⁴⁾).

4. Zwrot kosztów przejazdów nie przysługuje w przypadku odbywania podróży środkiem transportu pozostającym w dyspozycji Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 12. 1. Publiczny środek transportu odpowiedni do odbycia krajowej podróży służbowej, a także jego rodzaj i klasę, określa zarządzający podróż służbową w poleceniu wyjazdu służbowego, uwzględniając posiadane przez żołnierza uprawnienia do przejazdów bezpłatnych lub ulgowych, dogodność połączeń na danej trasie, termin i pilność wykonania zadań w czasie podróży służbowej oraz koszt przejazdu.

⁴⁾ Zmiany tekstu wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 21, poz. 628 i poz. 567.

2. Na wniosek żołnierza zarządzający podróż służbową może wyrazić zgodę na przejazdu w krajowej podróży służbowej pojazdem niepozostającym w dyspozycji Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 13. 1. Żołnierzowi w czasie krajowej podróży służbowej przysługuje zwrot kosztów noclegu, w obiekcie świadczącym usługi hotelarskie, w wysokości potwierdzonej rachunkiem, jednak nie wyższej za jedną dobę hotelową niż dwudziestokrotność stawki diety. Zarządzający podróż służbową może wskazać żołnierzowi obiekt świadczący usługi hotelarskie, w którym żołnierz będzie korzystał z noclegu, a także w uzasadnionych przypadkach może wyrazić zgodę na zwrot kosztów noclegu stwierdzonych rachunkiem, w wysokości przekraczającej limit.

2. Żołnierzowi, któremu w czasie krajowej podróży służbowej nie zapewniono bezpłatnego noclegu lub zakwaterowania albo który nie przedłożył rachunku, o którym mowa w ust. 1, przysługuje ryczałt za każdy nocleg w wysokości 150 % stawki diety.

3. Ryczałt za nocleg przysługuje, gdy czas krajowej podróży służbowej obejmował co najmniej sześć godzin między godzinami 21⁰⁰ a 7⁰⁰.

4. Zwrot kosztów noclegów lub ryczałt za nocleg nie przysługują żołnierzowi, którego obowiązki służbowe polegają na stałym wykonywaniu czynności służbowych na obszarze garnizonu obejmującego swoim terytorium granice administracyjne kilku miejscowości, w przypadku odbywania krajowej podróży służbowej na obszarze tego garnizonu.

§ 14. Za każdą rozpoczętą dobę odbywania krajowej podróży służbowej żołnierzowi przysługuje ryczałt na pokrycie kosztów dojazdów środkami komunikacji miejscowej w wysokości 20 % stawki diety.

§ 15. 1. Żołnierzowi, który w czasie krajowej podróży służbowej poniósł inne niezbędne wydatki związane z tą podróżą, określone lub uznane przez zarządzającego podróż służbową, zwraca się je w udokumentowanej wysokości.

2. Inne niezbędne wydatki obejmują dodatkowe opłaty związane z zakupem biletu na przejazd, opłaty za bagaż, opłaty za przejazd drogami płatnymi i autostradami, opłaty za postój w strefie płatnego parkowania, opłaty za miejsca parkingowe, opłaty miejscowe, oraz inne niezbędne wydatki wiążące się bezpośrednio z odbywaniem podróży służbowej.

§ 16. Publiczny środek transportu odpowiedni do przejazdu do miejscowości zamieszkania w czasie wolnym od wykonywania czynności służbowych, a także jego rodzaj i klasę, określa się w poleceniu wyjazdu służbowego, uwzględniając posiadane przez

żołnierza uprawnienia do przejazdów bezpłatnych lub ulgowych, dogodność połączeń na danej trasie oraz koszt przejazdu.

§ 17. 1. Czas zagranicznej podróży służbowej liczy się w razie odbywania jej środkami komunikacji:

- 1) lądowej - od chwili przekroczenia granicy państwowej w drodze za granicę do chwili przekroczenia jej w drodze powrotnej do kraju;
- 2) lotniczej - od chwili startu samolotu w drodze za granicę z ostatniego lotniska w kraju do chwili lądowania samolotu w drodze powrotnej na pierwszym lotnisku w kraju;
- 3) morskiej - od chwili wyjścia jednostki pływającej z ostatniego portu polskiego do chwili wejścia jednostki pływającej w drodze powrotnej do pierwszego portu polskiego.

2. Jeżeli przekroczenie granicy państwowej odbywa się poza miejscowością stanowiącą miejsce zamieszkania lub stałe miejsce pełnienia służby żołnierza, za czas podróży od tej miejscowości do miejsca przekroczenia granicy i z powrotem żołnierzowi przysługują należności z tytułu odbywania krajowej podróży służbowej.

§ 18. 1. Dieta w czasie zagranicznej podróży służbowej jest przeznaczona na pokrycie zwiększonych kosztów wyżywienia i inne drobne wydatki.

2. Stawka diety z tytułu odbywania zagranicznej podróży służbowej przysługuje w wysokości obowiązującej dla docelowego państwa zagranicznej podróży służbowej. W przypadku zagranicznej podróży służbowej odbywanej do dwóch lub więcej państw, zarządzający zagraniczną podróżą służbową może ustalić więcej niż jedno państwo docelowe.

3. Należność z tytułu diet oblicza się w następujący sposób:

- 1) jeżeli zagraniczna podróż służbowa trwa nie dłużej niż dobę i wynosi:
 - a) do ośmiu godzin - przysługuje 1/3 stawki diety,
 - b) ponad osiem do dwunastu godzin - przysługuje 50 % stawki diety,
 - c) ponad dwanaście godzin - przysługuje stawka diety w pełnej wysokości;
- 2) jeżeli zagraniczna podróż służbowa trwa dłużej niż dobę:
 - a) za każdą dobę przysługuje stawka diety w pełnej wysokości,
 - b) za niepełną, ale rozpoczętą dobę - przysługuje stawka diety w wysokości, o której mowa w pkt 1.

4. Stawkę diety zmniejsza się o koszt zapewnionego za granicą bezpłatnego wyżywienia, przyjmując, że każdy bezpłatny posiłek stanowi odpowiednio:

- 1) śniadanie - 15 % stawki diety;

- 2) obiad - 30 % stawki diety;
- 3) kolacja - 30 % stawki diety.

5. W przypadku korzystania przez żołnierza z usługi hotelarskiej, w ramach której zapewniono wyżywienie, przepisy ust. 4 stosuje się odpowiednio.

§ 19. 1. Żołnierzowi przysługuje zwrot poniesionych kosztów noclegu poza granicami państwa, w obiekcie świadczącym usługi hotelarskie, w wysokości potwierdzonej rachunkiem, w granicach ustalonego na ten cel limitu.

2. W uzasadnionych przypadkach zarządzający podróż służbową, który wydał polecenie odbycia zagranicznej podróży służbowej, może wyrazić zgodę na zwrot kosztów noclegu potwierdzonych rachunkiem, w wysokości przekraczającej limit, o którym mowa w ust. 1.

3. Żołnierzowi, który nie korzystał poza granicami państwa z noclegu w obiekcie świadczącym usługi hotelarskie, przysługuje ryczałt za każdy nocleg w wysokości 25 % limitu, o którym mowa w ust. 1.

4. Zwrot kosztów noclegów lub ryczałt za nocleg za czas przejazdu w zagranicznej podróży służbowej przysługują, gdy czas przejazdu przekracza dobę, a żołnierzowi w czasie przejazdu nie zapewniono bezpłatnego noclegu.

§ 20. Wysokość diet, o których mowa w § 18, oraz limit na pokrycie kosztów noclegu, o którym mowa w § 19, określają przepisy, o których mowa w § 10 ust. 2.

§ 21. Do zagranicznej podróży służbowej stosuje się odpowiednio przepisy § 9 ust. 2 i 3, § 11 i § 12.

§ 22. 1. Żołnierzowi korzystającemu za granicą z dojazdów środkami komunikacji miejscowej przysługuje ryczałt na pokrycie tych kosztów w wysokości 10 % stawki diety za każdą rozpoczętą dobę pobytu w zagranicznej podróży służbowej, w czasie której korzystał z dojazdu.

2. W przypadku gdy żołnierz za granicą odbywał dojazdy z dworca i do dworca kolejowego, autobusowego, portu lotniczego lub morskiego w miejscowości docelowej za granicą lub w każdej innej miejscowości, w której żołnierz korzystał z noclegu, wysokość ryczałtu na pokrycie poniesionych przez żołnierza kosztów dojazdu wynosi jedną dietę, o której mowa w § 18 ust. 2. W przypadku gdy żołnierz ponosi koszty dojazdu wyłącznie w jedną stronę, przysługuje ryczałt w wysokości 50% diety.

§ 23. Zwrot innych niezbędnych wydatków poniesionych w związku ze skierowaniem w zagraniczną podróż służbową obejmuje:

- 1) zwrot kosztów przewozu samolotem bagażu osobistego o wadze do trzydziestu kilogramów, liczonej łącznie z wagą bagażu opłacanego w cenie biletu - w przypadku gdy zagraniczna podróż służbowa trwa ponad trzydzieści dni lub gdy państwem docelowym jest państwo pozaeuropejskie i za zgodą osoby zarządzającej podróż służbową;
- 2) w razie choroby żołnierza - zwrot udokumentowanych niezbędnych kosztów leczenia za granicą oraz lekarstw w razie wypadku lub choroby powstałej podczas odbywania zagranicznej podróży służbowej;
- 3) zwrot opłat wizowych;
- 4) wydatki, o których mowa w § 15.

§ 24. 1. Na wniosek żołnierza, z wyjątkiem żołnierza, o którym mowa w § 25 ust. 3, wystawiający polecenie wyjazdu służbowego przyznaje zaliczkę na niezbędne koszty podróży. W przypadku skierowania żołnierza w zagraniczną podróż służbową zaliczka, za zgodą żołnierza, może być wypłacona w walucie polskiej w wysokości stanowiącej równowartość zaliczki obliczonej w walucie obcej, według średniego kursu złotego w stosunku do walut obcych, określonego przez Narodowy Bank Polski z dnia wypłaty zaliczki.

2. W przypadku otrzymania zaliczki, o której mowa w ust. 1, żołnierz jest obowiązany rozliczyć ją w terminie siedmiu dni od dnia zakończenia podróży, a w przypadku odbywania podróży poza granicami państwa w terminie czternastu dni od dnia zakończenia podróży, w walucie otrzymanej zaliczki albo w walucie polskiej, według średniego kursu złotego w stosunku do walut obcych, określonego przez Narodowy Bank Polski z dnia wypłaty zaliczki.

§ 25. 1. Wypłaty należności z tytułu podróży służbowej dokonuje się na podstawie polecenia wyjazdu służbowego oraz załączonych przez żołnierza dokumentów, w szczególności rachunków, biletów, potwierdzających wysokość poniesionych wydatków nieobjętych ryczałtami, a także oświadczenia żołnierza o okolicznościach mających wpływ na prawo do diet, ryczałtów lub zwrotu innych kosztów podróży bądź na ich wysokość. W przypadku gdy czas podróży przekracza jeden miesiąc, rozliczenia kosztów podróży można dokonać raz w miesiącu na podstawie rachunku kosztów podróży.

2. W przypadku skierowania żołnierza w podróż służbową przez organ, o którym mowa w § 2 pkt 2 lit. b, zwrotu kosztów podróży służbowej dokonuje ten organ, z zastrzeżeniem ust. 3.

3. W przypadku żołnierzy zawodowych skierowanych na naukę do uczelni wojskowej koszty podróży służbowej pokrywa wojskowa jednostka budżetowa, na zaopatrzeniu której żołnierz pozostaje.

4. Zwrotu kosztów podróży służbowej odbywanej w związku ze zmianą miejsca pełnienia przez żołnierza służby wojskowej, w której nie zachodzi przeniesienie służbowe, dokonuje dowódca jednostki wojskowej, do której żołnierz został skierowany.

5. Żołnierzowi, o którym mowa w art. 86 ust. 10 ustawy, diety wypłaca się do dziesiątego dnia każdego miesiąca za miesiąc poprzedni na podstawie zatwierdzonego przez zarządzającego odbycie podróży służbowej wykazu liczby pełnych dób, w których żołnierze wykonywali zadania uprawniające do tych diet.

6. Należności z tytułu podróży służbowej wypłaca się w terminie czternastu dni od dnia przedłożenia przez żołnierza dokumentów, o których mowa w ust. 1.

§ 26. Traci moc rozporządzenie Ministra Obrony Narodowej z dnia 16 grudnia 2009 r. w sprawie należności pieniężnych żołnierzy zawodowych za przeniesienia, przesiedlenia i podróże służbowe (Dz. U. z 2009 r. Nr 221, poz. 1744, z 2011 r. Nr 115, poz. 668 oraz z 2013 r., poz. 378).

§ 27. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

MINISTER OBRONY NARODOWEJ

w porozumieniu:

**MINISTER PRACY I POLITYKI
SPOŁECZNEJ**

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie delegacji zamieszczonej w art. 86 ust. 15 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych, zgodnie z którą Minister Obrony Narodowej został upoważniony do uregulowania w drodze rozporządzenia spraw związanych z należnościami pieniężnymi przysługującymi żołnierzom zawodowym w związku z przeniesieniami służbowymi i przesiedleniami oraz podróżami służbowymi.

Aktualnie problematyka ta jest uregulowana w rozporządzeniu Ministra Obrony Narodowej z dnia 16 grudnia 2009 r. w sprawie należności pieniężnych żołnierzy zawodowych za przeniesienia, przesiedlenia i podróże służbowe (Dz. U. Nr 221, poz. 1744 z późn. zm.).

Konieczność wejścia w życie nowego rozporządzenia w tym zakresie, wynika z dokonanych zmian redakcyjnych art. 86 ust. 15 ustawy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych, dotyczących delegacji do wydania aktu wykonawczego. Zmiany te miały na celu dostosowanie omawianej problematyki do wymogów konstytucyjnych.

W projekcie rozporządzenia zamieszczono następujące zmiany w odniesieniu do aktualnego stanu prawnego:

- 1) w § 2 i § 25 ust. 2 projektu rozporządzenia wskazano organy uprawnione do kierowania żołnierza zawodowego w podróż służbową (ustawa o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych zawiera jedynie ogólne wskazanie dowódcy jednostki wojskowej jako właściwego w tej sprawie, bez bliższego skonkretyzowania). Zgodnie z zaproponowanym rozwiązaniem – wzorowanym na dotychczasowych doświadczeniach – w podróż służbową dowódca jednostki wojskowej będzie mógł skierować każdego żołnierza zawodowego wykonującego obowiązki służbowe w podległej mu jednostce. Ponadto, w § 25 uregulowano kwestię organu właściwego do zwrotu żołnierzowi zawodowemu kosztów podróży służbowej;
- 2) przepisy § 10, § 13, § 18-22, § 24 dostosowano do postanowień (*np. w zakresie nomenklatury nazewnicznej*) do nowego rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 29 stycznia 2013 r. w sprawie należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej (Dz. U. z 2013 r., poz. 167);
- 3) zmiana zamieszczona w § 16 ma charakter doprecyzowujący, wskazuje na konieczność określenia w poleceniu wyjazdu służbowego środka transportu, którym żołnierz zawodowy będzie mógł odbywać przejazdy do miejsca zamieszkania w czasie wolnym;
- 4) w § 15 ust. 2 i § 23 wskazano wprost, że do innych niezbędnych wydatków związanych z podróżą służbową zalicza się również opłaty miejscowe oraz opłaty wizowe, które aktualnie są zwracane;
- 5) w § 25 ust. 4 wskazano organ właściwy do rozliczenia kosztów podróży służbowe odbywanej przez żołnierza zawodowego zmieniającego miejsce pełnienia służby wojskowej. Aktualne

brzmienie przepisu odnosi się wyłącznie do przypadku zmiany miejsca pełnienia służby w związku z przeniesieniem żołnierza zawodowego do rezerwy kadrowej lub dyspozycji i nie obejmuje wszystkich sytuacji, np. podróży odbywanej w związku z wyznaczeniem poza granice państwa. Należy podkreślić, że w podróż służbową nie są kierowani żołnierze zawodowi przenoszeni służbowo w rozumieniu art. 86 ust. 1 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych.

Zakres projektu rozporządzenia nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

Zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.) projektowane rozporządzenie nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.) projekt został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronach internetowych Ministerstwa Obrony Narodowej i Rządowego Centrum Legislacji.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowana regulacja

Podmiotami, na które będzie oddziaływało projektowane rozporządzenie są żołnierze zawodowi oraz dowódcy jednostek wojskowych, którzy będą przyznawać i wypłacać tym żołnierzom należności z tytułu przeniesienia służbowego i przesiedlenia oraz należności pieniężne z tytułu podróży służbowych.

2. Konsultacje społeczne

Ze względu na zakres projektowanych zmian projekt nie był poddany konsultacjom społecznym.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Rozwiązania zawarte w omawianym projekcie nie spowodują dodatkowych kosztów dla budżetu państwa, gdyż rodzaj oraz wysokość należności nie ulegną zmianie wobec aktualnego stanu prawnego.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy

Przedstawiona regulacja nie będzie miała wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym

funkcjonowanie przedsiębiorstw

Przedstawiony projekt nie będzie miał wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.

6. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionalny

Przedstawiony projekt nie będzie miał wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

*Za zgodność pod względem
prawnym i redakcyjnym*

ZASTĘPCA DYREKTORA
DEPARTAMENTU PRAWNEGO
MINISTERSTWA OBRONY NARODOWEJ

Mariusz GORZOWSKI

